

**Årsberetning for
Advokatbevillingsnemnden
2005**

**ÅRSBERETNING FOR
ADVOKATBEVILLINGSNEMNDEN
2005**

Advokatbevillingsnemndens sammensetning.

Advokatbevillingsnemndens virksomhet og sammensetning følger av domstoloven § 226. Nemndens sammensetning har i 2005 vært slik:

Leder: Tingrettsdommer Trine Standal
(Varamedlem: Konstituert justitiarius Tove Merete Voldbæk)

Medlem: Advokat Knut Lindboe
(Varamedlem: Advokat Mimi K. Berdal)

Medlem: Førstekonsulent Linette Heiberg
(Varamedlem: Rådgiver Else Marie Korsvik)

Advokatbevillingsnemndens sekretariatsfunksjon ivaretas av Tilsynsrådet for advokatvirksomhet.

Godtgjørelsen til Advokatbevillingsnemndens medlemmer og varamedlemmer fastsettes av Justisdepartementet og dekkes av Tilsynsrådet. Det ble utbetalt honorar til nemndens medlemmer i 2005 med til sammen kr. 93.690,-. Kostnadene ved nemndens drift dekkes av det bidrag som landets praktiserende advokater og rettshjelpere årlig plikter å betale til Tilsynsrådet for advokatvirksomhet. Regnskap og melding om nemndens virksomhet sendes hvert år til Justisdepartementet. Nemndens årsberetning blir også sendt landets praktiserende advokater og rettshjelpere.

Advokatbevillingsnemnden har i løpet av året avholdt 9 møter, herunder 1 telefonmøte.

Generelt om Advokatbevillingsnemnden.

Advokatbevillingsnemnden er disiplinær- og tilsynssystemets øverste organ. Dette innebærer at Advokatbevillingsnemnden – på sitt område – er overordnet de to øvrige organer i dette systemet; Tilsynsrådet for advokatvirksomhet og Disiplinærnemnden.

Advokatbevillingsnemnden behandler saker utelukkende på initiativ fra Tilsynsrådet for advokatvirksomhet eller Disiplinærnemnden, og har ikke anledning til selv å ta saker opp til behandling.

Forvaltnings- og offentlighetsloven gjelder for Advokatbevillingsnemndens virksomhet, med de begrensninger som følger av domstolloven § 226. Domstollovens habilitetsregler gjelder for nemndens medlemmer i den enkelte sak.

Advokatbevillingsnemndens virksomhet er nærmere omhandlet i advokatforskriften av 20. desember 1996 kapittel 6. Nemnden er klageinstans for vedtak som nevnt i domstolloven § 225 fjerde ledd, truffet av Tilsynsrådet. Dette gjelder vedtak som er til ugunst for den det retter seg mot, og klageadgangen omfatter bl.a. beslutning om oppnevning av forvalter, avslag på søknad om advokatbevilling, avslag på søknad om autorisasjon av advokatfullmektig og avslag på søknad om tillatelse til å utøve rettshjelpvirksomhet.

Advokatbevillingsnemnden avgjør saker etter forslag fra Tilsynsrådet eller Disiplinærnemnden, som nevnt i domstolloven § 219 tredje ledd og § 230, jf. § 226 annet ledd. Bestemmelsene omfatter bl.a. tilbakekall av advokatbevillinger og nedleggelse av forbud mot at en person som har juridisk embetseksamen yter rettshjelp. Dersom Advokatbevillingsnemnden ikke tar Tilsynsrådets / Disiplinærnemndens forslag til følge, kan nemnden i stedet meddele vedkommende en irettesettelse eller en advarsel.

Advokatbevillingsnemndens vedtak om tilbakekall av advokatbevillinger og om tilbakekall av fullmektigautorisasjoner kan bringes inn for retten, som kan prøve alle sider av nemndens vedtak. Staten ved Advokatbevillingsnemnden er rett saksøkt. Reglene i tvistemålsloven kapittel 30 gjelder for eventuelle søksmål, og retten kan beslutte at vedtaket ikke skal ha virkning før det er avsagt dom eller endelig dom foreligger, jf. domstolloven § 230 første ledd i.f. Advokatbevillingsnemnden kan også selv treffe beslutning om å utsette iverksettingen av vedtaket til det foreligger endelig dom, jf. forvaltningsloven § 42.

Virksomheten i 2005

Advokatbevillingsnemnden har i 2005 behandlet til sammen 65 saker. Samtlige saker er mottatt fra Tilsynsrådet for advokatvirksomhet.

Advokatbevillingsnemnden har i 2005 tilbakekalt 6 advokatbevillinger. Dette innebærer en nedgang i forhold til 2004 (10). Nedgangen antas å skyldes at Tilsynsrådet har nedlagt store ressurser i oppfølgingsarbeidet

overfor advokater. Ingen av Advokatbevillingsnemndens tilbakekallsvedtak fra 2005 er brakt inn for domstolene.

Advokatbevillingsnemnden har meddelt 10 irettesettelser. Dette er på nivå med 2004 (9). Nemnden har videre meddelt 16 advarsler. Dette er også på nivå med 2004 (15).

Også i tilfeller hvor en advokats bevilling er tilbakekalt eller innlevert av vedkommende selv – og vedkommende søker om å få ny bevilling – avgjøres saken (etter Høyesteretts dom av 7. april 2005) av Tilsynsrådets styre. Tilsynsrådets vedtak etter domstoloven § 220 kan – der avgjørelsen er til ugunst for søkeren – påklages til Advokatbevillingsnemnden i samsvar med domstoloven § 225 fjerde ledd. Advokatbevillingsnemnden fikk i løpet av 2005 totalt 3 slike klager til behandling. 1 av klagen ble gitt medhold.

Dersom en advokats bo kommer under konkursbehandling, trer advokatbevillingen ut av kraft inntil gjelden blir ordnet, jf. domstoloven § 230 annet ledd. Når vedkommende godtgjør at gjelden er ordnet, kan Advokatbevillingsnemnden etter søknad oppheve suspensjonen. Dersom det godtgjøres at konkursen ikke skyldes forhold som nevnt i domstoloven § 230 første ledd nummer 1, kan nemnden, etter søknad, gi dispensasjon til å drive advokatvirksomhet trass i konkursen. Advokatbevillingsnemnden mottok 2 søknader i 2005 om opphevelse av suspensjon. En av søknadene ble innvilget.

Advokatbevillingsnemnden behandlet 5 klager på avslag på søknad om ny advokatbevilling. 1 av disse fikk medhold. Nemnden behandlet videre 1 klage på avslag på søknad om autorisasjon. Klagen ble avslått. Endelig behandlet Advokatbevillingsnemnden 1 klage på oppnevning av forvalter. Klagen ble avslått. Se nærmere om dette nedenfor.

Aktuelle avgjørelser i 2005

1. Innberetninger etter bokettersyn.

Advokatbevillingsnemnden har i løpet av 2005 mottatt 5 innberetninger fra Tilsynsrådet som relaterer seg til avholdte bokettersyn. Advokatbevillingsnemnden besluttet i alle disse sakene å tilbakekalle advokatbevillingene. I en av sakene var riktignok hovedgrunnen for tilbakekall (foreløpig) rapport fra oppnevnt forvalter. Antallet innberetninger til Advokatbevillingsnemnden fra Tilsynsrådet på dette grunnlaget har økt siden 2004. Bakgrunnen antas å skyldes at Tilsynsrådet har avholdt flere bokettersyn i 2005 enn i 2004 (33 mot 25).

- a) Advokaten hadde stilt sine klientbankkonti, og andre bankkonti, til disposisjon for flere juridiske personer tilknyttet en selskapsstruktur hvor flere av selskapene fremstod med bl.a. fellesbetegnelser som ”The 5 Percent Community”. Advokatens oppdrag i den forbindelse hadde bl. a. vært å motta penger fra tredjemenn, for deres betaling av såkalte medlemspakker og kjøp av aksjer i ulike selskaper. Advokaten hadde på nevnte konti mottatt midler i størrelsesorden 380 mill. kroner. Advokatbevillingsnemnden stilte seg – i likhet med Tilsynsrådets styre – tvilende til om klientbankkontoinstituttet kunne brukes på denne måten, idet dette betyr at advokatens klientbankkonto langt på vei fremstår som en integrert del av ovennevnte selskapers forretningsvirksomhet. Nemnden mente at når advokaten likevel – til tross for dette – hadde valgt å gjøre det slik, påhvilte det ham en særskilt aktsomhetsplikt. Dette innebærer at alle transaksjoner skulle vært bokført av advokaten iht. regnskapslovens regler, samt behandlet iht. de særskilte regler som gjelder for advokaters behandling av betroede midler, jf. advokatforskriften kap. 3. Advokaten var da også forpliktet til å forholde seg til bestemmelsene i advokatforskriften kap. 12, til lov om tiltak mot hvitvasking av utbytte fra straffbare handlinger mv., samt til ligningslovens rapporteringsbestemmelser. Nemnden fant – i likhet med Tilsynsrådets styre – at advokaten hadde handlet i strid med de ovennevnte regler.

Advokatbevillingsnemnden fremhevet videre, at organiseringen av virksomhetene – herunder den måten klientmiddelbehandlingen var innrettet på – fremstod som et velegnet instrument for å tilsløre de faktiske forhold samt for å hvitvaske penger. Nemnden kunne ikke se at de valgte selskapsstrukturene hadde noe annet siktemål enn å tilsløre de reelle forholdene, og å vanskeliggjøre det offentlige, ”medlemmenes” og andre tredjemenns muligheter for innsikt og kontroll med virksomhetene.

Nemnden bemerket videre at den så svært alvorlig på det forhold at advokaten hadde vært delaktig i å tilbakedatere flere sentrale dokumenter i saken. Dette representerte alvorlige brudd på advokatforskriften kap 12. punktene 1.1, 1.2, 1.3, 2.1.1 og 2.2.

Nemnden kritiserte avslutningsvis advokaten for at han ved flere anledninger hadde fremstått på vegne av / signert dokumenter ved angivelse av feil juridisk person / fysisk person. Det ble i den forbindelse bl. a. vist til at hans klientbankkonto ved ett tilfelle var oppført som kjøper av et aksjeselskap.

- b) Advokaten hadde tatt ut et ikke ubetydelig beløp fra klientbankkonto i 2003 og 2004. Nemnden bemerket at advokater er avhengige av tillit som bare kan oppnås når advokatens hederlighet og integritet er hevet over tvil. Å forvalte klientmidler til beste for sine klienter, er en

naturlig del av advokatyret, og ligger også i kjerneområdet for advokatvirksomhet. Nemnden vektla nødvendigheten av at advokaters behandling av betroede midler foretas i henhold til gjeldende bestemmelser, og at slik forvaltning på tilfredsstillende måte kan dokumenteres og kontrolleres. Det er advokatens utvetydige ansvar å sikre at disponeringen av betroede midler skjer i samsvar med forutsetningene. Advokater er, og skal være, undergitt strenge normer i så henseende ved utøvelsen av sin virksomhet.

- c) Advokaten hadde unnlatt å føre regnskap for sin virksomhet i hele 2004, noe som bl.a. innebar at det ikke forelå noen avstemming av verken klientmidler/klientansvar eller andre regnskapsstørrelser. Videre hadde advokaten unnlatt å betale skattetrekk og arbeidsgiveravgift. Advokaten hadde også mangelfull bilagsdokumentasjon for uttak fra klientbankkonto. Endelig ble advokaten kritisert for manglende betaling av skyldig merverdiavgift i 2003 og manglende innsendelse av omsetningsoppgaver for 2004.
- d) Advokatens regnskapsføring hadde ikke vært à jour i 2004 og i 2005. Det ble under bokettersynet konstatert at det ikke var bokført et eneste bilag, og det forelå heller ikke noen avstemming av verken klientmidler/klientansvar eller andre regnskapsstørrelser. Nemnden bemerket at det er avgjørende at regnskapsføringen er à jour til enhver tid, bl.a. for å sikre at advokaten har den nødvendige oversikt over klientmidlene. Advokaten hadde heller ikke innlevert pliktig næringsoppgave til skattemyndighetene for regnskapsåret 2004. Advokaten ble endelig kritisert for manglende innsendelse av omsetningsoppgaver i 2004.
- e) Advokaten hadde foretatt en rekke kritikkverdige handlinger, som i stor grad syntes å være relatert til vedkommendes sykdom. Advokatbevillingsnemnden vektla – i sitt vedtak om tilbakekall av advokatbevilling – de opplysninger som fremkom av foreløpig rapport fra forvalter, sammenholdt med 6 avgjørelser avsagt av Disiplinærutvalget. Nemnden viste også til kritikkverdige forhold som fremgikk av bokettersynsrapporten.

2. Tilsynsrådets innberetninger av fristoversittelser.

Praktiserende advokater og rettsjelpere skal senest innen 1. april hvert år betale det lovbestemte bidraget til Tilsynsrådet, og for advokatenes del også til Disiplinærnemnden. Praktiserende advokater og rettsjelpere skal senest innen ovennevnte dato også innsende revisorerklæring med vedlegg til Tilsynsrådet.

Advokatbevillingsnemnden har behandlet innberetninger av til sammen 26 advokater for mislighold av plikten til å betale bidrag og / eller plikten til innsendelse av revisorerklæring med vedlegg.

Av de innberettede advokater ble 5 innberettet som følge av manglende rettidig bidragsbetaling. 2 ble meddelt en irettesettelse for forholdet og 3 ble meddelt en advarsel. 1 av dem som ble meddelt en advarsel mistet senere sin bevilling.

12 advokater ble innberettet som følge av manglende rettidig innsendelse av revisorerklæring med vedlegg. 6 av dem ble meddelt en irettesettelse og 6 ble meddelt en advarsel.

9 advokater ble innberettet som følge av både manglende betaling av bidrag og manglende innsendelse av revisorerklæring med vedlegg. Av disse ble 2 meddelt en irettesettelse og 7 meddelt en advarsel.

3. Tilsynsrådets innberetning som følge av manglende sikkerhetsstillelse.

Advokater som vil utøve advokatvirksomhet i eget navn, skal stille sikkerhet, jf. domstoloven § 222 første ledd første punktum. Sikkerheten skal være stillet før virksomheten settes i gang og så lenge den pågår, jf. advokatforskriften § 2-1 første ledd. Dersom en advokat misligholder plikten til å stille sikkerhet etter domstoloven § 222, kan Advokatbevillingsnemnden tilbakekalle hans advokatbevilling, jf. domstoloven § 230 første ledd nr. 2. 1 advokat ble i 2005 innberettet fra Tilsynsrådet som følge av manglende fornyet sikkerhetsstillelse, men saken ble trukket, idet advokaten samme dag som møtets avholdelse stilte ny sikkerhet.

4. Advokatbevillingsnemndens avgjørelser i klagesaker.

Klager på avslag på søknad om advokatbevilling.

- a) Klageren hadde dokumentert at hun oppfylte kravet til prosedyrerfaring i domstoloven § 220 annet ledd, jf. advokatforskriften § 8-1. Advokatbevillingsnemnden fant – i likhet med Tilsynsrådet – at klagerens praksis som førstekonsulent/rådgiver, daglig leder og rettshjelper kunne godkjennes som ”annen juridisk virksomhet”, jf. domstoloven § 220 annet ledd annet punktum, med til sammen seks måneder. Advokatbevillingsnemnden la vekt på at det hittil er ført en svært restriktiv praksis vedrørende godkjennelse av ”annen juridisk virksomhet” med mer enn seks måneder. Kun tilfeller hvor søkeren har hatt virksomhet i stillinger som kan sies å ha gitt en ”spesielt relevant erfaring” har gitt grunn for dette. Nemnden var av den oppfatning at uttrykket ”særlig relevant erfaring” i sammenheng med praksiskravet – stiller krav til at virksomheten i alle fall har gitt søkeren betydelig erfaring fra praktisk rettergang. Klageren hadde ikke godtgjort at hennes stillinger som førstekonsulent/rådgiver, daglig leder og rettshjelper hadde medført slik erfaring. Stillingene kunne således, samlet sett, ikke anses for å ha gitt ”særlig relevant erfaring”.

- b) Klageren fikk her medhold i sin klage. Advokatbevillingsnemnden vurderte en nemndsavgjørelse mellom Den Norske Lægeforening og Oslo kommune, og var meddelt at nemndsmøtet var blitt avholdt i voldgifts form, samt at forhandlingene hadde fulgt prinsippene for hovedforhandling i sivile saker. Klageren hadde i den påberopte saken holdt innledningsforedrag med dokumentasjonsfremlegg og en kort prosedyre. Sakens tidsmessige varighet hadde vært på nesten 4 timer. Advokatbevillingsnemnden kom, etter en konkret vurdering av den påberopte nemndsavgjørelsen, frem til at saken hadde hatt "et visst omfang", og at nemndsavgjørelsen måtte godkjennes som en sivil sak til oppfyllelse av prosedyrekravet i advokatforskriften § 8-1 første ledd jf. domstoloven § 220 annet ledd, annet punktum.
- c) Advokatbevillingsnemnden fant at klagerens praksis som første-konsulent, utlendingsattaché, Flyktningerådets representant og juriststillinger kunne godkjennes som "annen juridisk virksomhet", jf. domstoloven § 220 annet ledd annet punktum, med til sammen seks måneder. Nemnden viste til at det er ført en restriktiv praksis vedrørende godkjennelse av "annen juridisk virksomhet" med mer enn seks måneder. For øvrig ble uttalt tilsvarende som under litra a). Klageren hadde prosedert tre hovedforhandlinger i sivile saker i egenskap av å være ansatt jurist i en kommune. Nemnden var av den oppfatning at klagerens erfaring fra rettergang var begrenset, og at den samlet sett ikke kunne anses for å ha gitt ham "særlig relevant erfaring". Klagen ble følgelig avslått. Avgjørelsen ble klaget inn for Sivilombudsmannen, som ikke hadde innvendinger mot den behandling saken hadde fått, jf. nedenfor.
- d) Advokatbevillingsnemnden viste til domstoloven § 220 sammenholdt med § 223, og advokatforskriften § 8-1, hvorav det motsetningsvis fremgår at en fullmektig ikke har anledning til å opptre på vegne av en advokat i rettergang uten at et nødvendig autorisasjonsforhold er etablert. Nemnden fant, i samsvar med tidligere praksis, at påberopt prosedyrerfaring må være opparbeidet i den perioden vedkommende er autorisert advokatfullmektig i egenskap av sådan, og på vegne av den person vedkommende er autorisert for.
- e) Klageren hadde ikke vært fulltidsansatt som advokatfullmektig og oppfylte derfor ikke kravet om to års praksis, jf. Justisdepartementets rundskriv G-25/97 punkt 4.1.1. For øvrig ble praksis som avdelingsdirektør hos Fylkesmannen ikke ansett for å være av en slik karakter, og av et slikt omfang, at praksistid ut over seks måneder kunne godkjennes.

Klage på avslag på søknad om autorisasjon

- f) Advokatbevillingsnemnden viste til domstoloven § 223 annet ledd og fant at klageren i det foreliggende tilfellet p.t. ikke kunne anses å ha

oppfylt vilkåret til hederlig vandel slik det kreves for å kunne autoriseres som advokatfullmektig. Bakgrunnen var at det av klagerens innsendte politiattest fremgikk at han var dømt for overtredelse av straffeloven § 229 annet straffealternativ, § 228 første ledd og annet ledd, første straffealternativ, § 228 første ledd, § 227 første straffealternativ og § 291 til ubetinget fengsel i 10 måneder og til å betale erstatning og oppreisning på ca. kr. 35.000,-. I tillegg var klageren ilagt en bot stor kr. 4.000,- for brudd på løsgjengerloven § 17. Det fremgikk også av politiattesten at klageren nylig var dømt for overtredelse av våpenloven § 22 første ledd, annet punktum, jf. § 8 første ledd og § 33 første ledd, annet punktum, jf. § 15 annet ledd til 30 timer samfunns-tjeneste. Nemnden la særlig vekt på at det forelå flere straffbare forhold, at den første straffedommen omfattet til dels alvorlige tilfeller av voldsbruk, samt at det hadde gått kort tid siden den siste straffedommen.

Klage på vedtak om oppnevning av forvalter

- g) Advokatbevillingsnemnden stadfestet Tilsynsrådets vedtak og viste til begrunnelse gitt i vedtaket, hvor det bl.a. ble lagt vekt på bekymringsmelding fra Den Norske Advokatforening, bl.a. knyttet til advokatens helsemessige situasjon.

5. Klagesaker for Sivilombudsmannen

Et av avslagene på søknad om advokatbevilling ble klaget inn for Stortingets ombudsmann for forvaltningen i 2005, som avgjorde den ved brev av 20. september 2005. Sivilombudsmannen hadde ikke innvendinger mot den behandling saken hadde fått.

6. Avholdte hovedforhandlinger

Det vises til Årsberetning for 2004 hvor det fremgår at Advokatbevillingsnemnden er saksøkt i 4 saker som omhandler samme tvistetema. Det er i alle sakene krevet erstatning for økonomisk tap som følge av at vedkommendes søknad om ny bevilling – etter tidligere tilbakekall – ikke ble etterkommet på et tidligere tidspunkt. I to av sakene ble det inngått forlik i november 2005 ved at begge advokatene aksepterte et tilbud fra Staten v/ Advokatbevillingsnemnden.

- 1) Advokaten fikk sin bevilling tilbakekalt ved Advokatbevillingsnemndens vedtak av 27. oktober 1999 idet fornyet revisorerklæring vedlagt regnskapsoppgjør pr. 30.06.99 ikke var innsendt innen varslet frist. Tilbakekallet ble foretatt i medhold av domstolloven § 230 første ledd nr. 3.

Søknad om ny bevilling ble mottatt i april 2000 etter at revisor-erklæring og årsregnskap for 1999 var sendt til Tilsynsrådet den 3. mars 2000.

Søknaden ble behandlet av Tilsynsrådets styre, som i vedtak av 30. mai 2000 fant å innstille overfor Advokatbevillingsnemnden på at søknaden ikke skulle innvilges. Nemnden traff den 21. juni 2000 vedtak i samsvar med innstillingen.

Bakgrunnen for avslaget var at det ikke hadde gått lang nok tid siden bevillingen ble tilbakekalt. Advokatbevillingsnemnden la den gang til grunn at det, som hovedregel – ved såkalte ”formalovertridelser” (fristoversittelser, jf. domstolloven § 230 første ledd nr. 2 og 3) – var en nedre grense på 1 år fra bevilling var tilbakekalt og til man evt. kunne påregne å få en søknad om ny bevilling innvilget.

Søknad om ny bevilling ble deretter behandlet, og innvilget, ved Advokatbevillingsnemndens vedtak av 8. november 2000, ca 1 år etter tilbakekallet.

Vedkommende brakte Advokatbevillingsnemndens avslag av 21. juni 2000 inn for Stortingets ombudsmann for forvaltningen.

Sivilombudsmannen uttalte den 11. januar 2001 at hvis en advokatbevilling er tilbakekalt med hjemmel i domstolloven § 230 første ledd nr. 2, 3 eller 4, har man krav på ny advokatbevilling straks forholdene som begrunnet tilbakekallet er ordnet. Advokatbevillingsnemnden var uenig i denne tolkningen, men valgte allerede i 2001, for fremtiden, å endre sin praksis i tråd med Sivilombudsmannens uttalelse.

Ved stevning av 4. februar 2002 ble saken brakt inn for Oslo tingrett. Staten ved Advokatbevillingsnemnden ble frifunnet ved Oslo tingretts dom av 9. april 2003. Dommen ble påanket, og hovedforhandling for lagmannsretten ble avholdt i mai 2004. Borgarting lagmannsrett avsa dom den 17. juni 2004, hvoretter Staten ved Advokatbevillingsnemnden ble frifunnet under dissens.

Lagmannsrettens dom ble påanket til Høyesterett, og saken ble behandlet 14-16. mars 2005. Høyesterett avsa den 7. april 2005 dom med slik domsslutning:

1. Staten v/Advokatbevillingsnemnden er erstatningsansvarlig for tap påført X ved uberettiget avslag på hans søknad om ny advokatbevilling.
2. Lagmannsrettens dom oppheves, og saken hjemvises til lagmannsretten for behandling av erstatningsberegningen.

Staten ble idømt saksomkostninger for Høyesterett med kr. 252.820,-.

Staten har i ettertid forhandlet med advokaten, og fremsatt et tilbud om utbetaling av erstatningsbeløp. Tilbudet er ikke akseptert og erstatningssaken for Borgarting lagmannsrett (med tanke på utmålingen) er berammet til sommeren 2006.

Høyesterett fastslår i dommen to forhold som her må nevnes:

- Ved tilbakekall på annet grunnlag enn etter domstoloven § 230 første ledd nr. 1, har søker et rettskrav på å få ny bevilling når de forhold som førte til tilbakekallet er ordnet (forutsatt at også de øvrige vilkår i domstoloven § 220 er oppfylt av søker).
 - Den *personelle kompetansen*, til å avgjøre søknader om advokatbevilling, ligger hos Tilsynsrådet – også der det tidligere er truffet vedtak om tilbakekall av bevilling, jf. domstoloven § 220. Tilsynsrådets vedtak etter domstoloven § 220 kan – der avgjørelsen er til ugunst for søkeren – påklages til Advokatbevillingsnemnden i samsvar med domstoloven § 225 fjerde ledd.
- 2) Staten ved Advokatbevillingsnemnden ble frifunnet ved Oslo tingretts dom av 23. januar 2004. Dommen ble påanket, og hovedforhandling for lagmannsretten var berammet til oktober 2005. Saken er foreløpig utsatt.

I tillegg til de ovennevnte sakene, ble det i 2004 også tatt ut søksmål i 1 sak vedrørende gyldigheten av et vedtak om tilbakekall av en advokatbevilling. Advokatens bevilling ble tilbakekalt ved Advokatbevillingsnemndens vedtak i 17. juni 2004, med hjemmel i domstoloven § 230 første ledd nr. 1, 2 og 3. Advokaten gikk til søksmål mot Staten den 10. september og hovedforhandling i saken ble holdt den 21. og 22. juni 2005. Oslo tingrett avsa den 8. juli 2005 dom med slik slutning:

1. Vedtaket om tilbakekallelse av advokat X's advokatbevilling oppheves, for så vidt gjelder henvisningen til domstoloven § 230, 1. ledd nr. 1.

Staten v/ Advokatbevillingsnemnden frifinnes for øvrig.

Staten ble idømt saksomkostninger med kr. 186.101,25.

Dommen ble påanket, og Advokatbevillingsnemnden ble frifunnet ved Borgarting lagmannsretts dom av 20. januar 2006.

7. Suspensjon av advokatbevilling ved advokaters straffbare forhold.

Advokatbevillingsnemnden har i løpet av 2005 vurdert suspensjon av advokatbevilling grunnet dom i straffesak i 1 tilfelle. Advokaten var ved Kristiansand tingretts dom av 17. mars 2005 idømt fengselsstraff i 6 måneder, hvorav 45 dager ble gjort ubetinget, for overtredelse av straffeloven § 132 a, 1. ledd a, jf. 2. og 3. ledd, jf. 4. ledd, 1. str. alt.

Advokaten ble i retten, under sterk tvil, ikke idømt rettighetstap etter straffeloven § 29 nr. 2. Dommen er påanket, jf. nedenfor.

Det følger av domstolloven § 230 fjerde ledd, jf. § 225 tredje ledd, at Advokatbevillingsnemnden – etter forslag fra Tilsynsrådet – kan bestemme at bevillingen skal tre ut av kraft (suspenderes) dersom en advokat blir siktet for en forbrytelse eller forseelse som kan medføre tap av advokatbevilling.

Nemndens flertall fant at advokaten er dømt for forhold som gjorde det naturlig å reagere med suspensjon av hans advokatbevilling, og at vilkårene for slik suspensjon var oppfylt, jf. domstolloven § 230 fjerde ledd jf. § 225 tredje ledd. Advokatbevillingsnemnden fant herværende sak meget uheldig for advokatstandens anseelse. Saken bidro – etter nemndens oppfatning – også til å svekke folks tillit til rettens aktører.

Nemnden fant likevel, dog under sterk tvil, ikke å ville suspendere bevillingen. Nemnden var kjent med at Kristiansand tingretts dom er anket til lagmannsretten. Advokatbevillingsnemnden uttalte at den vil ta saken opp til ny vurdering ved en eventuell fallende dom i lagmannsretten.

Hovedforhandling for lagmannsretten er berammet til januar 2006.

8. Opphevelse av suspensjon av advokatbevilling etter konkurs.

Advokatbevillingsnemnden har behandlet 2 søknader om opphevelse av suspensjon av advokatbevilling etter konkurs.

1. Advokatens bevilling ble automatisk suspendert i 1998 på bakgrunn av at Kristiansand skifterett – etter begjæring fra Staten v/ kemneren – åpnet konkurs i hans bo samme dag, jf. domstolloven § 230 annet ledd. Vedkommende søkte i 2005 om opphevelse av suspensjonen. Advokatbevillingsnemnden fant at søkers gjennomføring av den foreslåtte gjeldsordningen ville innebære en tilfredsstillende ordning av hans gjeld; det var inngått bindende nedbetalingsavtale med samtlige kreditorer. Nemnden fant på dette grunnlag å oppheve den foreliggende suspensjonen. Det ble presisert at suspensjonen av advokatens bevilling vil gjeninntre for det tilfelle at gjeldsordningen skulle bli misligholdt.

2. Advokatens bevilling ble automatisk suspendert 16. oktober 2001 på bakgrunn av at Oslo skifterett – etter begjæring fra Staten v/ kemneren – åpnet konkurs i hans bo, jf. domstoloven § 230 annet ledd. Vedkommende søkte i 2005 om opphevelse av suspensjonen. Advokatbevillingsnemnden fant ikke at søkers gjeld kunne anses ordnet ved de foreliggende ”gjeldsordningsavtaler”; også her var det inngått bindende nedbetalingsavtale med samtlige kreditorer. Søker hadde ikke på tilfredsstillende vis fremlagt dokumentasjon som sannsynliggjorde at han ville være i stand til å kunne etterleve de foreliggende avtaler om nedbetaling av hans gjeld.

Oslo, 25. januar 2006.

Advokatbevillingsnemnden

Knut Lindboe

Trine Standal

Leder

Linette Heiberg

